

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre 10 frt. — Kr.
Fél évre 5 — "
Negyed évre 2 — "
Egyes szám 5 kr.
A lap szellemi részét illető minden közleményfőiacz, Vecsey-ház földszint, a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethető helyben:
TELEGDI K. LAJOS és IG. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvnyomdájában a postabiztársok útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Nagy hirdetés pelt sorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű a többihez képest 30% kedvezményt kap.
Hirdetők felvételnek a kiadóhivatalban, KUTASI I. könyvnyomdájában, valamint ZICHERMAN H. közv. irodájában is.
Név nélkül vagy bérmentesenül beküldött hirdetések nem vételnek figyelembe.
Kéziratok vissza nem adandók.

Nagy péntekre.

Debreczen, márcz. 22.

Feszítsd meg! Ez a borzasztó ítélet mondatott ki az emberiség Megváltója felett kortársai által. S az utókor imádja azt az istenembert, a ki a felebaráti szeretet vallását megalapította s az igazságot elvisele a keresztalált is.

Nagy és mély tanulság rejlik e bibliai történetben. Láthatjuk abból, hogy az emberi gyarlóság a régi időkben is megkövetelte áldozatát, háborgatták örökké azt, a ki békét hirdetett s igaztalanul kergették a halálba az isteni igazság legnagyobb bajnokát is.

A különböző öns érdekek csábító ördöge beférkőzik ma is a társadalmi élet minden rétegébe, s üzi pokoli munkáját egyéni céljaiért, a közjó rovására.

Pedig ha az ember fel tudna emelkedni ama krisztusi magaslatra, melyen a kölcsönös szeretet magasztos eszméje áll, nem kellene áhitoznunk a képzelet világában született boldogság után, hanem magunk teremthetnők meg magunknak e földön azt a dicsőséges paradicsomot, melynek legszebb virága a közmegelegedés volna.

Elérhetlen vágyak után kapkod leg-többször a halandó telhetetlensége, s oly gyarló, hogy inkább túri a szolgaság jármát, mint az igazságnak elevenítő igéit. Hamarabb kiáltja a feszítsd meg-et arra, a ki ő érte áldozta fel munkás életét, mint elnyomónak átkozott fejére.

Kitörölhetetlen örök példa marad az emberiség előtt az a krisztusi alak, mely az igazságot szenvedett üldözöttség, halált. A nagy eszmék harcosságainak megszokott jutalma ez. Nagy pénteki gondolataink fonala önkéntelenül a turini remetéhez vezet. Ő nem ugyan a világot váltotta meg, hanem csak egy nemzetet, az ő imádatát, a magyart. Teremtett egy új szentháromságot az eszmék világában, melynek gyarló emberi nyelven a neve: szabadság, egyenlőség, testvériség.

A magyar nemzet sötét egére tűzte e fénylő csillagokat, hogy világítsák be azok meg a homályos elméket is és vezéröl csillagfényénél a nagy eszmék dicső apostola, azt az ígért földet mutatta meg a

magyar nemzetnek, melynek egyszerűen felséges neve: függetlenség.

S az apostol? Nem feszített meg ugyan, mint a régi kor Messiása, de száműzetett hazájából, melynek boldogságáért életét feláldozta.

De félre e sötét képtől! Az isteni Megváltó kijelenté azt, hogy a hatalmasok a testet megölhetik, de a lelket nem. Elvérezhet a bitón vagy a börtönök penészes levegőjében a magyar függetlenségért száz vagy ezer ember, de az eszme annál jobban érlelődik a nemzeti köztudatban.

Hiába hangzott el a Krisztus feje felett is a kemény ítélet, hogy »feszítsd meg,« hiába feszítették az istenembert a meggyalázó keresztfára: az általa hirdetett nagy eszmék szétáradtak az egész világon s a vallásos hitbuzgóság megistenítette azok első hirdetőjét.

Kossuth száműzetésével sem éretett el a cél, hogy a függetlenség aranyigéi ne hirdettessenek többé az elragadó szónoklatu nagy férfiú által. Mert ő kibontakozva e haza szűk kötelékéből, belépett a nagy világba s a trónok számolyánál épen úgy hirdette a magyar dicsőséget, a függetlenségre való jogos törekvésünket, mint az egyszerű kunyhók lakói közt. S varázserőjű beszédével meghódította a művelt világ rokonszenvét a magyar nemzet számára.

A függetlenségi eszme Magyarországon nagyon sok áldozatot követelt negyved-fél század óta. Így annál inkább várhatjuk az ég igazságától, hogy mielőbb megvalósítja hazafias törekvésünket. A felebaráti szeretet nagy eszméjének is hatalmas áldozat kellett, hogy az diadalra jut-hasson.

Nagy pénteki gyászünnepeinkre nyujtson vigasztalást e bátorító tudat. A magyar függetlenség fölkelet apostolait is megfeszíthetik, de maga az eszme azért előbb-utóbb győzelemre jut.

Mert látjuk Jézus példájából . . .

Debreczen, márc. 22.

— **Haza felé.** A derek csángók közt nagy az öröm, mióta az értök ment küldöttség munkálkodik hazahozataluk ügyében. Még azok is, akik bojáróktól előle et vettek fel nyári munkára, a pénz vissza akarják adni, hogy ők is jöhessenek. — A küldöttséget mindenütt banderinnal, nagy lelkesedéssel fogadják a helységekben. A hazautazás husvét

A »DEBRECZEN« TÁRCZÁJA.

Az áradás.

— Zola Emiltől. —

III.

A tetőzet széles volt és kevésé lejtős. Kis padlásablakon át lehetett jutni a sima tetőzetre. Oda menekülünk. Az asszonyok leültek, a férfiak szerre nézegettek, nem-e jön valamerről segély.

— Bizonyosan érkezik segély, — mondám komolyan. Sainthinban sok csónak van, Nem lebegett valami lény a vizen?

Senki sem felelt szavaimra. Péter pipára gyujtott és erősen füstölt. Jakab és Cziprián komoly arccsal vizsgálták a messzeséget, Gáspár pedig ökölbe szorított kezekkel járt-kelt a tetőn.

Az asszonyok reszkette kuporodtak össze és kezeikbe rejték arcukat. Róznának eszébe jutottak a cseledek:

— Hol vannak, miért nem jöttek velünk?

Mikor nem feleltem ismételve kérdé: — Hol vannak?

Nem tudtam hazudni. Róza megértett. Mari sirni kezdett, Aimée pedig ölébe rejté két kis gyermekét, Veronika meg sem mozdult; Agatha néne keresztet hányt magára s felhangon imádkozott.

Nagszerű látvány terült előttünk. Hold-talan éj volt, a sötétkék ég tele csillagokkal. Mintha még mindig esthajnal derengett volna, oly tisztán lehetett a vidéket látni. Minden vízel volt borítva. Ilyennek láttam a tengert, mikor Marseilleben jártam; tompa csodálkozás fogott el.

— Árad, még mindig árad, — szolt Péter kialudt pipáját rágva.

után azonnal megtörténik külön vonatokon, melyek Debreczenen mennek keresztül.

— **Képviselőválasztás** lesz a siklósi kerületben. Oly a Lajos függetlenségi párti jelölt megválasztása biztos. Ellenjelöltje nincs.

— **A tüzoltóság országos szervezése.** A magyar országos tüzoltói szövetség f. évi január hó 6-án tartott ülésében a belügyminiszterhez egy felterjesztést intézett, melyben a minisztert felkéri, hogy a tüzoltói ügy országos rendezése céljából enquetet hijjon össze, mely kimondá, hogy törvény alkotandó arra nézve, mikép 1-ször a tüzoltó-egyletek szakmájuk keretén belül hivatos jelleggel ruháztassanak fel s mindazon községek, melyekben tüzoltó egyletek nem léteznek, a tüzoltási örendszabályok tekintetében tüzoltói felügyelet alá helyztessenek; 2-szor, hogy az ország területén belül fennálló s alakuló valamennyi tüzoltóegylet kiképzetés, szolgálat, szakmuködes egysége és fegyelem tekintetében országos felügyelet alá helyztessék. 3-or, hogy a tűzrendészeti szabályok a korigényeite alakításokat nyerjenek s 4 er, hogy az ezek keresztülviteléhez szükséges pénz előteremtessék.

Debreczenen át.

Örömmel töltötte el Debreczen városának közönségét az a szárnyra kelt jó hír, hogy a Bukovinából hazatérő csángó magyar testvéreink városunkat is érintik, s itt keresztültutaztukban megállapodnak kis időre.

Mindenütt az országban, a hol csak érkező testvéreink megfordulnak, nagy előkészületek tesznek arra nézve, hogy fogad-tatásuk a nemzet méltóságához s a magyar vendégszeretet és barátság jó híréhez illendő legyen, hogy megmutassuk, hogy mi igazán szeretjük őket.

Debreczen a legnagyobb magyar város hírében áll, s nem is szegényitette még meg soha magát ott, a hol a magyar vendégszeretet áldozatot követel.

Ez alkalommal rendkívüli vendégekhez lesz szerencsénk, s így rendkívüli intézkedésre van szükség.

Az elfojthatlan hovágy úzi, kergeti az idegen földről szerető karjaink közé fajrokonainkat, Jönnek, hogy ezután velünk együtt, testvéreikkel eljenek ezen a verral szerzett magyar földön, hogy gyarapítsák, erősítsék ezt a nemzettestet, mely megfogya bár, de törve nem, el e hazán.

Hiszen ők is jól tudják, velünk együtt érzik ama nagy igazságot, hogy:

— Veled megyek, veled megyek. Miért nem akarod engedni?

Felnyujtotta neki a gyermekeket s ő és kusztott utána. Lassan haladtak a tető élen. A gyermekek sirtak.

— Ha jó helyre találtatok jer vissza, Cziprián! — Kiáltam.

Nem hallottam feleletét, de kezével intett. Azután eltűntek szemem elől, lemasztak a harmadik tetőre, mely ismét alacsonyabb volt. Az már nagyon meredek lehetett mert térdem csuszva bukkantak rajta elő.

Hirtelen rémület fogott el. Teljes erőmből kiáltam:

— Jertek vissza!

Péter. Jakab és Gáspár is azt kiálták nekik, hogy jöjjenek vissza. De csak mentek előre egészen a Raimbeau házáig, mely az utca sarkán három méternyel magasabbra emelkedett szomszédjánál. Egy pillanatnyi habozás után Cziprián macska módra kezdett felmászni a tűzfalra épített keményen. Aimée lent maradt.

Jól láthatuk gyermekeivel együtt. Mily iszonyu jelenetet kellett végig nézünk!

Raimbeau háza nagyon könnyű épület volt. A mellett az áradatnak épen utjába esett szünte látszott, mint inognak a falak minden erősebb hullámcsapásnál. Szorongó szívvel néztem Cziprián mozdulatát.

Egyszerre nagy dörgés halatszott. Ép akkor emelkedett ki a hold a láthatár szelén s mint egy nagy kerek lámpa világítá meg az ár tükrét.

A jelenetnek minden mozzanatát láttuk. A Raimbeau-ház összedült, Cziprián el-tűnt a romok közt. Felordítottunk.

Mikor a beomlás által előidézett kavargásra az ár csillapult, csak a mestergereudának néhány kiálló része látszott ki a vízből. Mintha a gerendák közt valami mozgott volna!

„A nagy világon e kívül Nincsen számunkra hely, Aldjon vagy verjen sors keze, Itt élünk, halunk kell.”

Es jönnek ők hozzánk. Ugyan hogy ne fogadnók őket szívünk legnagyobb melegevel? Kinek keblében nem rezdülne meg a legszeretőbb jóindulat húrja?

Ünnep lesz akkor Debreczenben. A testvériség legmagasztosabb ünnepe. Legyen talpon a város apraja s nagyja és siessen tüdőzőlni hazatérő testvéreinket, kiknek nagy része talán soha sem látta ezt az édes anyát, a magyar hazát. Vigyen nekik mindenki azt, a mit tud, csakhogy mindenki vigyen.

Nem kételkedünk, hogy ez így is fog lenni. Azonban az által a városi hatóság ne érezze magát feloldottnak a további teendők kötelezettsége alól. Örömmel hallottuk ugyan, hogy a polgármester e téren már tette a kezdeményező lépéseket. De itt nem kell megállapodni. A városnak kell őket ellátni meleg étellekkel, magyar asszonyok főztével, melynek párja nincs a világon; gondoskodni kell elegendő bortól, mégpedig a javából. Ez a város feladata.

A közönség bizonyára szintén ki fog tenni magáért. Hiszen véreink jönnek hozzánk. Fel a munkára! Készüljünk.

— **Hol telepednek le a csángók.** A vidéki magyar telepítési bizottság a napokban érdekes ülést tartott, melyen Szabadkay elnök tudatta, hogy a bejövő csángók számára hol lehetne helyet találni. Szerinte ha a csángók az épülő 3 községben a „Vajlovi” erdőt megkapják, csakis 500 családot lehet egyelőre letelepíteni, tehát a legnagyobb gond, hogy még ez évben a már ide érkező másik 500 családnak, tisztességes telepes hely taláts-sék. Ezen segitendő, felolvasta az elnök, a pénzügyminiszteriumtól leérkezett rundeletet, mely szerint Bács-Bodroghmezyében, a felső és alsó pusztá kulai kincstári terület, telepítési célra átengedtetik, a mely birtok 4573 781/1000 holdat tézen s nagyobb részt a telecskai fensikok fekszik, és egyáltalán vízmentes. E leirat részletes előadása után az elnök indítványozta, hogy a bukovinai véreink ide ér-kezte után, azonnal forduljon a bizottság Sándor Béla főispánhoz és Schmausz Endre bács-megyeyi alispánhoz, a kik bizon el fognak követni mindent, hogy meggyéjük kebelében 500 csángó magyart elhelyezzenek, sőt ha a káty kovili kincstári erdő meg ez ideig nincsen eladva, (a „Bácska” szerint el vannak adva) ugy nagyon előnyös volna a Csajkás kerület e pontján egy magyar községet teremteni.

— Még el! Hála az égnek! — Ott mo-zog!

Neveztünk örömmünkben és tapsoltunk. Idegeink tulfejzültek, nem bírtunk magunkon uralkodni.

— Visszatér, — szolt Péter.

— Igen, a szomszéd gerendába akar fo-gózni, — magyarázá Gáspár.

Neveztünk elállt, a szó elakadt ajkain-kon. Cziprián iszonyu helyzetbe jutott. Midőn a ház összeomlott, lábai két gerenda közé szorultak és ő nem bírt szabadulni, ugy füg-gött fejel lefelé a víz fölött.

Borzasztó volt nézni. Emberfeletti erő-l-ködéssel akart szabadulni. Es Aimée ott állt közelemben két gyermekével. Lábai reszkettek a félelemtől es örületes ordítással adott han-got fájdalomnak.

— Nem hagyhatjuk így gonoszul elvesze-ni, — monda Jakab. — Menjünk érte.

— Talán ki lehetne szabadítani, — jegy-zé meg Péter.

Már siettek a szomszéd tető felé, midőn a második ház is összeomlott. El volt vágva az ut.

Megdermedtünk. Nem bírtuk szemünket levenni arról az irtóztató látványról.

Cziprián a víz fölött igyekezett magát tartani, de ereje kimerült. Hiába kapkodott ide-oda, nem bírt semmit megfogni a közel-ben, a mibe kapaszkodhatott volna.

Kinos percek teltek, amig eljött a ha-lál. A víz már haját locsolta, azután ellepte homlokát, szeméit, orrát, száját. Végre lassan-kint víz alá merült az egész fej.

A nők eltartakák szeméiket, hogy ne lassanak. Mi térdre esve imádkozánk.

Aimée pedig gyermekeit karjaiba szorít-va, iszonyuan ajveszékelt.

Nem tudom meddig álltunk megdermed-ve e hajmeresztő látvány hatása alatt. Az ár

rt készítmények
zülése ellen
ariban.
haját szépití és ápolja, a
megeerosíti, a korpa kép
akadályozza, annak ter-
z és a legkesőbb korig
rt.
Legjobb óvszer a haj
szépsége és kihullása el
a utóg haját új életre
ítja. Ajánlható azoknak,
Egy üveg ára 1 frt.
hatással bír a hajtalaj
sására, mely a hajkorpa
gen kedvelt fejmosó szer,
a fejborre. Egy üveg ára
csodálatos!
egtartani és a kopasz-
leggő a RAVISSANTIE
pescsel vagy a RAVIS-
obb elismerésben része-
tesen kielégítő tulajdon-
eik örvendnek.
ndig friss és valódi mi-
tával megrendelhetők a
gkosárhoz, városbátr
tárában király-nt. 19. sz.
kárpitós-butor.
ba berend zésére
b ár mellett
születben kapható
CH SÁNDOR
lag szabadalmazott
szító és butor-
ro-nál
PESTEN.
sef tér 6. sz. a.
loda: atellenben.
si és nagyobb mérvű be-
különös arleengedés.
jegyzék ingyen
aria-celli
R-CSEPPEK,
gyyszer a gyomor min-
antalmi ellen,
feltulmibatlan az
tvágy-hiány, gyomor-
yengeség, rozszagu lehel-
st, szék, savanyu felbő-
és köllik, savanyurut, gyo-
morgés, huyádképződés,
alságos nyálaképződés,
sargaság, undor és hányas,
főfájás (ha az a gyomor-
ból ered), gyomorgör-
szekasorlás, a gyomornak
tulterheltsége étel és ital
által, gillista-, lép- és máj,
betegség, aranyeres bántal-
mak ellen.
egcse ára használat
gyujtott 35 kr.
ezzenben Dr. Kotschneck
or urak gyógyszerárban,
magyar birodalom minden
árban és kereskedésében.
dési raktár nagyban
icsinyben
Karoly,
szimzett gyógyszerárban
n, Morvaországban.
nyári lak.
előszobával és
„Vén“-kertben,
kiadó. Ertekez-
ia-utcza, 885. sz.
ajdonossal, özv.
osnéval.

Ujabb vívmányok.

Budapest, március 20.
A középiskolai törvényjavaslat ügyében összehívott értekezlet tegnapelőtt ülést tartott, melynek az volt a feladata, hogy a törvényjavaslatnak egyes szakaszait módosítsák és a részletes tárgyalásnál kikerüljék ama nehézségeket, melyek a törvényjavaslat eredeti szövegében való elfogadását nagy mértékben akadályozták.

Már az általános tárgyalás folyamata alatt maga Tisza Kálmán miniszterelnök is érintette azt, hogy a törvényjavaslatnak vannak olyan részei, melyek módosítandók. E módosítások megállapításáról tanácskoztak, az értekezlet, melyen képviselve volt a képviselőház minden pártja. A tanácskozások folyamán lehetőleg ki egyenlítői igyekeztek azokat az éles különbségeket, melyek a tizenkét napig tartó általános vitában olyan magas hullámokat vertek. A tanácskozás eredménye lehetőleg kielégítő.

Az értekezlet legfőbb foglalkozott a törvényjavaslat 22-ik §-ával, mely tudvaleg a kormány képviselőjének az értekezési vizsgálók körül való hatáskörét szabja meg. A törvény e §-a az, melyben a protestáns autonómia legnagyobb sérelmét látta, s leginkább ez a § az, mely a protestáns autonómiát védő képviselőket erővel parlamenti akcióra provokálta, már az általános vitában is. A törvény e §-át az értekezlet lényegesen megváltoztatta, s a kormány felügyeleti jogát újból körülírva ugy módosította azt, hogy az autonómistáknak aggodalmi lehetőség el van a kormánytól. A kormány képviselői az értekezlet első napján azt követelték, hogy a szakaszok módosított szövegében a kormány képviselőinek legalább felfüggesztési joga mondassék ki, azonban később ettől is elállottak.

Ezenkívül meg a törvény több szakaszának módosítását is elhatározták; így többi közt a 28. §. harmadik bekezdésében foglalt azt az intézkedést, hogy azok, kik a törvény hatályba lépte előtt valamely nyilvános középiskolában legalább öt évig szolgáltak, mint rendes tanárok, a képesítő vizsgálat alól felmentvők, ugy módosították, hogy a feltételül szabott öt évet három évre redukálták. A 32-ik §. első bekezdésében foglalt azt az intézkedést, hogy nyolc osztályú intézetben legalább 12 rendes tanár alkalmazandó, szintén megváltoztatták a rendes tanárok számát 9-re szállították le. A törvények a tantervek megállapítására vonatkozó részét szintén módosították.

Általánosították a 70-ik §. mely szerint „a vallás és közoktatásügyi miniszter rendelkezése és közvetlen vezetése alatt álló római kath. középiskolák jogi természetét és viszonyait ezen törvény által nem érintkezett.”

A javaslatnak az a rendelkezése, hogy nem magyar ajkú középiskolák 7-ik 8-ik osztályaiban a magyar irodalom és történelem magyarul adassék elő, annyiban módosították, hogy ez csak a törvény életbe lépte után két év múlva lesz kötelező.

Külföldi dolgok.

Mialatt a császári udvar koronázásra készül, a nihilisták sem pihennek s nyilvánvalami nagyot terveznek az ünnepélyes napra. Pétervárról jelentik legújabbban, hogy két helyen dinamit-depotokat fedeztek föl, minek következtében körülbelül negyven egyenlőt fogtak el. Dolgorukov herceg, moszkvai főkirályi levelet kapott, melyben tudtára adják, hogy mivel a császár a koronázás alkalmával nem akar alkotmányt adni a népnek, mindent meg fognak tenni, hogy a koronázást megakadályozzák, még ha az egész Kremlt az összes vendégekkel együtt a levegőbe kellene

felvást emelkedett; már az ereszt érte s a háztetőt mint sziget emelkedett ki a vízből. Jobbra balra összeomlottak a házak.

— Mar ez is mozog, — mormogá Roza a cseréphe kapaszkodva.

Valóban ugy éreztük, mintha a tető meg-ingott volna lábaink alatt s uszni kezdene velünk. De csak képződés volt, melyet a folyton mozgó ár látása okozott.

A hullámok ostrom alá fogtak bennünket. Eddig az utcák menetét követte az ár, de most már a tetők felett nem akadályozta semmi. Minden gerenda, fadarab kész eszköz volt az ostromhoz. Tíz husz szálla csapódott a fedélhez minden oldalról egyszerre. A hullámszál által felvert hab már lábainkat verte. Már azt hittük, a következő pillanatban mindenestől alá kell merülnünk.

Gáspár erős karjaival megragadott egy gerendát.

— Ezzel védjük magunkat, kiáltá.

Jakab is hasonlót akart tenni Péter segítségével. En átkoztam az agg kor gyengeségét. Három ember viaskodott a hatalmas elemmel. Gáspár egyenkint feltartóztatta óriási kormánydjával a hányt vetett czölöpöket. Néha egysúlyt veszített a lókes ereje által.

Egy óra hosszáig tartott a három férfi részéről ez a hiu küzdelem. Kétségbe voltak esve. A víz nem hagyta magát zavarni bőszielt munkájában.

Mari és Veronika átölelték egymást. Remény vesztetten jajgattak.

— Nem akarok meghalni... nem akarok meghalni! Roza vigasztalni akarta őket, de ő is csak azt kiálta akaratlanul!

— En sem akarok meghalni!

Csak Agatha hallgatott. Már nem is imádkozott, nem is hányt keresztek magára. Csüggedten nézett maga elé s mosolyogni

is röpiteni. A rendőrség, mint jelentik, reméli, hogy ezt a tervet már eddig is ártalmatlanná tette.

A Balkán-félszigeten a legválságosabb időszak szokott lenni a tavasz, mert a lázadások rendszeren ilyenkor szoktak kitörni. Természetes tehát, hogy az ottani kormány meg akart győzödni azon hírek alaposágáról, melyek szerint a Narenta-völgyben bizonyos mozgalom észlelhető s egyuttal nem késett a szükséges övintézkedéseket megtenni. Midőn azonban a kirendelt csapatok a Narenta-völgybe értek, ott teljes nyugalmat találtak s még nyomát sem látek bármiféle kitörőfélben levő izgalomnak. Tényleg a nyugalom nem is zavartott meg sehol. Szerajevéből írják, hogy szervezett rablóbandák Boszniában többé nem mutatkoznak. A rablók szét vannak ugrasztva és csak itt-ott rabolnak el néha egy darab marhát. Mindemellett a legnagyobb elővigyázati intézkedések történek.

Londonból jelentik: A robbanás által keltett izgatottság újabb tápot nyert ama hír által, hogy a gazgyár mellett a külvárosban két hordó puskaport találtak. — A kormány, ugy látszik, újabb merényletektől tart s azért kettőzteti meg a rendőrök számát.

Megerősítik azon hírt, hogy a császár megkoronázására alkalmából Waddington rendkívüli nagykövetei minőségben fogja Franciaországot képviselni. Azonkivül egy másik, öt személyből álló küldöttség utazik május végén vagy június elején Oroszországba.

Debreczeni színház.

(Szerdán, márcz. 21-ikén Kiss Mihály 2-ik ven déjátékául adatott: A gascognei, operette 4 felv.)

(T. L.) „A gascognei” nálunk soha sem tudott közkedveltségre szert tenni. A premiere kis számú közönség előtt történt meg s ez volt halála. Ez operettel Krecsanyi épen nem volt szerencsés. Mig moshol, s különösen Aradon és Váradon 6—7 telt hazat csinált, nálunk ez alkalommal volt rá a legnagyobb közönség. Későbbi bukása különben aligha az előadás gyengeségének nem tulajdonítható. Legalább összehasonlítva a váradi előadással, hol a három főszerepet, Bacsne, Rónaszékini és Kiss Mihály enekelték, e szerepekben sem Krecsanyi S. és Halmainé sem Vadnai V. és Cserevari I. nem hozható párhuzamba a váradi szereplőkkel — kiket szinten volt alkalmunk látni. E mellett a hatalmasabbnál hatalmasabb finnalek itt rendszerint s ez alkalommal is elmaradtak, pedig leginkább ezek biztosítanak a darab hatását. Közönségünk most is hidegen viselte magát s Kiss Mihályon kivül, ki nem csak enekével, de parálatlan szép alakításával ma is elragadta a közönséget, alig kapott tapsot valaki. A karizmelyzet, — mely részben új tagokból volt már ez alkalommal összeállítva — igen gyöngyén viselte magát ugy, hogy a 2-ik felv. nőtsemelyezete egy alkalommal teljesen elhallgatott s csakis a Zádovszki Teréz lelekkjelenletének köszönhető, ki egy maga enekelt, hogy a fiason tőkeltes nem volt. De meg ez csak hagyján, hanem az már aztán kvalifíhatatlan eljárás, hogy e scendulumot jónak látta egyik másik. kardalnokú nevetéssel elütni, mialtal még inkább fel lett hiva a közönség figyelmé Végül megemlítjük, hogy a Nemeth betegsége miatt a kormányzó terjedelmes szerepet egy új tag (nevét nem tudjuk) vette át sebtiben s derekasan állotta meg helyét. Nem csak csinos eneke, de élénk játéka és ügyes coupléi által is megnyerte a közönség tetszését.

Szép számú közönség.

igyekezett, midőn szemei az én tekintetemmel találkozottak.

Már nem remélhetünk semmi jót. A víz a fedélzetet is ellepte. A templom felől hangok hallatszottak: két lámpás jelent meg a távolban, de ismét eltűnt és csendes lett minden. Gáspár egyszerre elkialtá magát: — fogjátok erősen!...

Sötét tömeg uszott felénk, azt akarta elfogni. Egy egész tetőzet volt, melyet az ár ragadott le egészen valamely színről. Olyan volt, mint egy bárka.

Gáspár tartotta az uszó tetőt s mi tartottuk őt Mikor az erős alkotmány hozzánk csapódott, majd összetörte a mi fedélzetünket. Gáspár rángott a bárkára és megnézte, elég erős-e. Örvendve kiáltott:

— Meg vagyunk mentve. — Asszonyok, ne sirjatok! Szárazon vagyok. Itt mind elférünk!

Hogy még biztosabb legyen, a Péternél levő kötéllel odakötözték az uszó gerendákat is. E közben bele esett a vízbe, de nevette uszott ki. Ismerte ő a vizet, uszott már a Garonneban mértföldeket.

— Jertek gyorsan a bárkára!

Gáspár átvitte Marit és Veronikát; Roza és Agatha maguk csuszak át a rögtönzött bárkára.

Aimée még mindig ott állt a magas kémenyhez támaszkodva s két gyermekét mereven tartá fel magára. Már övig ért neki a víz.

— Oda megyünk érte, — biztatótt Gáspár. Mindnyájan áttelepedtünk az uszó tetőre.

Kissé oldalt hajolt, de elég erős volt. Az uszó fadarabokat evezőképp vettük kezünkbe. Gáspár volt a vezér, ő parancsolt. Egyszerre feszítettük neki rudainkat a háztetőnek, hogy ellökjünk magunkat tőle. Nem sikerült. A vízár mindig csak visszacsapott arra a helyre, a honnan távozni akartunk. Veszdelmes játék

UJDONSÁGOK.

* **A csángókért.** Debreczen város tanácsa, a mint a délutáni órákban értesülünk, erőlesen hozzá látott a Bukovinából hazatérő csángó magyarok fogadtatásának előkészületeihez. Ma este értekezlet tartatik a fogadtatási módokat megállapítása felett. S ebben a tekintetben rendszeresen folytattnak a tanácskozások. Örömmel nézünk így a fogadtatás ünnepélyességei elé, mert teljes reményünk van arra nézve, hogy ily tevékenység mellett a város közönségéhez méltó lesz mind a város közönségéhez, mind az érkező vendégekhez. Még csak pár nap s itt lesznek testvéreink. De hogy mikor jönnek? — azt megmondjuk közelebbről. Eddig még nincs megállapítva a határidő.

* **A mi betegünk.** Szombati János barátunk állapota a legkielegítőbb. Sebeiről a kötelekek legközelebb le fognak oldatni, s a szobaérés terhe alól azonnal megszabadul. Barátai folytatást tömegesen látogatják, s mindenki az utcán találkozás reményében örvendve válik meg tőle. A betegség gyors lefolyása s a sebláznak elmaradása is mutatja, hogy sérülései egyáltalában nem voltak súlyosak. Orvosa, a kitünő orvos-sebész dr. Legányi Gyula újabb gyógyszereket már nem is rendel számára. Szóval, Szombati János egészen ember nagyszámú ismerőseinek öröme. Közelebbről már el tudja hagyni lakását is.

* **Garboczy síremlékére** szerkesztőségünk ben újabb adakozott Kocsis István 50 krt. Az eddig nálunk gyűlt összeg: **52 frt 50 kr.** További adakozásokat — a kegyelet nevében — szívesen fogadunk s hírlapilag nyugtázzunk.

* **A magyar csángó egyesület** alapszabályait a belügyminiszter jóváhagyta.

* **Kinevezés.** A földmívelés, ipar és kereskedelemügyi miniszter Török Gábor debreczeni gazd. tanintézeti segédtanárt ugyanide rendelt tanárrá nevezte ki.

* **Ügyvédi kamara.** A debreczeni ügyvédi kamara részéről közhírré tetetik, hogy dr. Hrehuss Viktor debreczeni ügyvéd a kamara lajstromába folytatólaj felvétetett.

* **Verhovay Gyula** a párbai-szerűléből majdnem teljesen fölépült s már legközelebb elhagyhatja a szobát.

* **Eljegyzés.** Dömjén Róza a kisasszonyt, a városunkban is széles körben ismert ifjú színesznőt, Tolnai (gróf Festetics) Andor, a kolozsvári színház tagja eljegyezte.

* **Egy derék polgárral** ismét kevesebb. Ma tettek örök nyugalomra Takács István volt ácsmester s újabban bormerő polgár hideg tetemet. Koporsóját a közrészvétel vette körül.

Még élte javában, 48 éves korában ragadta el a halál. Az iparos osztályt a bormerő társulat egyik tevékeny tagját, rokonai a szerető rokont, barátai az önzetlen jó barátot vesztették el benne. Gyászolják közelebbről a nemes gondolkodású polgár elhunytát: özvegy Jeney Imréné, a megboldogultnak nevelőanyja, Jeney Sándor nejevel Molnár Erzsébettel. Lengyel béke a derék férfiú porai felett!

* **A víz alatt** az eszaki vasuti hid romjai közt még mindig ott van a leszakadt vasuti vonat mozdonya, szerkocsija és négy vagonja. Főleg a mozdonyt, melyet azóta homokréteg borít, a hajózást csaknem lehetetlenné teszi. Az alföldi vasut-társaság azon van, hogy a mozdonyt mentől előbb kiemeltesse a folyó

medréből; a kiemelés azonban nem történhetik meg a nélkül, hogy a mozdonyt, vizálló karófalazattal bekerítve, ki ne assák a homokból. Felő azonban, hogy a vizálló karófal készítése ép ugy nem fog sikerülni, mint az új hidpillelék építésénél s így alkalmasint d y n a m i t t a l fogják fölbombantani, ugy a mozdonyt, mint az elszűdött kocsikat, ha ugyan az új hid közvetlen közelében mernek ily erőszakos eszközhöz folyamodni.

* **Nagyban készülnek** a császár koronázására. A pénzpocsklás bizonytal nagyob lesz, mint a lelkésedés. Az utcák és köztetek nagyhercegek és czárok kepeit viselő lobogókkal, az egyes országok és tartományok czimereivel stb. lesznek díszítve. Az ünnepélyt rendező bizottság a régi diadalkapunál egy pavilon emelését javasolja, melyben a császárt a városi tanács s a polgármester fogják üdvözölni. Egy a Kreml közelében amphitheatrumszerűleg emelkedő emelvényen mintegy 7000 zenesz és énekes fog elhelyezkedni, kik a császári menet közeledtekor a nemzeti himnust fogják énekelni. A városi tanács által engedélyezett 300,000 rubelből magára ezen czélra 20,000 rubelt fordítanak. Az egész városnak, de különösen a Kremlnek kiválítása a város pénztárát 80,000 rubellel könnyítendi meg. A „Szokolnikai” teren felig katonai nemzeti ünnepélyt rendeznek, melyre a császárt a főméltóságokkal együtt meghívják. Azon katonákat és altszázket, kik ezen ünnepély helyére nem érnek be, Moszkva város fogja megvendégelni külön ebédben.

* **Megőrült Szibériában.** Csernyisevski, a hírneves orosz író és publicista Szibériában, hol tizenkilenc éve mint száműzött élt, megörült. A szerencsétlen 1864. május 20-ikán itéltek el. Szt. Pétervárott e napon a Kazántéren egy nagy emelvényt készítettek, melyen szegényoszlop volt felállítva. Az emelvényt körül két ezred katonaság sorakozott. Kilenc órát utótt a Kazántemplomban a nagy ercezkalapács, midőn a mellékutcából a fekete szegyzenszeker közeledett az emelvény felé. Egy orosz tiszt és egy halvány ember szállott ki a kocsiból, kik felmentek az emelvényre. Fenn az emelvényen a vörös inges hóherők megragadták az elíteltet és fekete táblát akasztották a nyakába, melyen e szavak voltak olvashatók: „Gessudartswenijj Prestupnik (felségárló.) a halvány férfi, ki nem volt más mint Csernyisevski, szóltalanul turte mindzett. A tiszt erre felolvasta az ítéletet, mely szerint Csernyisevskit czimzetes tanácsos, materialisztikus és szocialisztikus tanok terjesztése miatt tizenegy évi bányamunkára, e büntetésnek kiállása után pedig elethozzájani száműzetésre ítéltetett. E büntetést a császár kegyelemből hat évi bányamunkára változtatta, de a száműzetésre vonatkozó ítélet érintetlenül hagyatott. Midőn ezen ítélet, a császári rendelettel együtt a tiszt felolvasta, Csernyisevskinek le kellett térdelni és feje fölött összetörték a kardot, melyet mint tiszt viselt. Az annak jelűl történt, hogy az elítelt e pillanattól kezdve minden jogtól és rangtól megfosztott. E pillanattól egy gyönyörű virágcsokor hullott az elítelt elé, melyet egész virágos követtek. A közönség, mely az emelvényt körülállotta, minden oldalról virágokat dobált. A tiszt dühében a szegényoszlophoz köttette Csernyisevskit, hogy ne szedhesse fel a virágokat. Az emelvényről a szerencsétlen író egyenesen Szibériába, Nericsinszkbe vitték, hol hét éven át dolgozott a föld alatt kancsukátték alatt. Hét év elteltével egyik helyről a másikra hurcolták, mi közben annyit szenvedett, hogy előbb testileg összetört, végre pedig megörült. A szánandó örülte még most is éjjel-nappal őrzik, nehogy megszökhessek.

már nem hallatszott; csak két karja meredezett ki a vízből, gyermekeit magasra tartva, azután elmosta őket is a hullám.

— Nem, nem megyünk vissza, itt maradunk!

Gáspár nem nevetett már. Péter elhatározta, hogy kötel segélyével vontat bennünket a háztető hosszában, ki az áradat utjából Szabadon álltunk s evezhettünk előre.

De Gáspárnak eszébe jutott, hogy szegény Aiméeit is meg kell szabadítani, a ki folyton sikoltozott. Az áron kellett volna keresztül vágni, hogy hozzá juthassunk. A jó fiú kérdőleg tekintett rám. Még soha sem voltam ily kétségbe helyzetben. Veszni engedjek egyet vagy miatta biztos halálnak tegegy ki nyolczat?

— Nem, nem, lehetetlen arra menni.

A rudak segélyével usztatuk bárkánkat a falak fölött De az utca fölé érve felsikoltottunk. Az ár megragadott és széleseben rohant velünk vissza házuk felé. Recsegve, ropogva csapott a tetőhez, a bárka szétesett és mint szerte hullottunk róla. Nem tudom mi történt azután mikor szememet felnyitám, Agathát láttam a ruhái által fenntartva a vízen uszni, küzdelem nélkül merült alá.

Eles fájdalomt éreztem. Péter huzott hajamnal fogva a cserépszindelyen. Fekvé maradtam, ő pedig újra víz alá merült. Ugyanazon a helyen bukkott fel Gáspár Veronikával karján. Letette mellém és ismét eltűnt. Péterrel együtt kerestek valakit. Sikertelenül. Mikor mellettem voltak, kérdem:

— Es Agatha? Jakab? Roza?

Fejüket rázták. Könyvek peregetek szemekből. Jakabot agyonlítottte egy gerenda. Roza férje hullájába kapaszkodva merült alá. Agatha néni is nyom nélkül tűnt el. Talán a házba vitte be az ár az ablakon át.

Aimée felé néztem. Ott állt, de hangja

csak ötven voltunk a háztetőn. Alig fértünk el a keskeny helyen, melytől a vízből kimagaslott. Az egyik kémény is összeomlott már. Az újult lányokat karjaink kellett tartani. Mikor magukhoz tértek fogvaczogva kiáltozák, hogy nem akarunk meghalni. Biztattuk őket, mint a kis gyermekeket szokás, már nem hitték a biztatósan.

A férfiak aggódva néztek egymásra. Vége volt mindennek.

Az egész faú víz alá merült, csak a templom-tornya magaslott ki sértelenül. Onnan emberhangok hallatszottak, a menekültek hangja. A víz sugára messzeterjedt. Hazomlások tompa moraját már nem hallottuk. A mi gyenge volt, az mind áldozatul esett már, tenger alá merült.

Balra evezőscapásokat veltünk neszelni. Szabályos ütések volt, a legkellemebbé zene a mi füleinknek. Visszatarított lélekzettel hallgatóztunk. Nem lehetett semmit sem látni. A víz sárgás tükrén emelkedtek ki ugyan sötét árnyak, de egyik sem mozdult. Nehány uszó hordó örömrivalgásra volt képes bennünket ragadni. Kendőket lobogtattunk minden irányba.

— Ah látom már! — kiáltá Gáspár — Ott közeledik egy nagy bárka!

A messzeségbe mutatott. En nem láttam semmit, Péter sem, de Gáspár állítása mellett maradt. Bárka biz az! hallani az evezőscapásokat. Végre mi is megpillantottuk, megkerült de nem jött közelünkbe. Örült módon kiáltoztunk, hadonáztunk, szidalmaztuk a hajócsokot, kik észre nem vettek. Amint eltűntek, magukkal vitték végső reményünket.

(Vége köv.)

* Sz... morban s... az adakoz... varosi álla... egy pár c... a szegény... * A... takareképe... * A... fel az utó... kesón jelez... ba. Most u... ros alkalm... bizottság je... * Hazan... ni kapitány... t a n s t a n... határozata... 200 frtot v... * Go... miniszteri... lyet Freba... kintely, pá... neve „Go... hogy egy... vele. S v... lója? Egy... * Hi... deztet... cheni „Al... ket hozott... születési... vezett tan... ékített réz... rinte a te... ese után... s 40 napp... a menny... november... a 783. év... 2 1/2 évet... hónapot... 783. máj... esik, a... Jézus meg... évek Róm... resztényi... nek. Ha a... szük föl... müködése... re esik, te... vel teved... 1888-át ké... * Tr... kező érde... fia tekint... zott szüle... atyjához... vidéken... megkerdez... testével... és temete... nyozott tá... a gyászir... 150 frank... Szorult h... dőtte atyja... Ronsard... tőtte és... gáember... haza akar... miatt 200... felelete ez... szer elter... összekötte... * Szer... reggel a... közmunka... Iby, egy... huzamosab... egyszóval... nak össze... venezer... egyszer a... morba ter... első emel... mást ért... napokban... ezer for... Már napo... jével küz... Szegény... e hosszú... (gyermek... nyu helyz... rosba jött... té s levele... vatott s h... tésre: b... nek. Péka... zset utcaz... dar elvitt... észrevette... jenek iran... kétségbe... Iby közöt... jött, s... kérték... a z o n g... nos jel... á t a r t... lanatra a... tot Iby az... szivebe ló... * Az... nak virág... fel a vidé... nyári szer... zódéseket... jól folyt... stációkto... egy czeut... ség köztü... tekintet... egyform.

* **Szegény családnak.** Vas Gábor nyomorban síuló családja javára szépen folynak az adakozások. Legközelebb V. et. István városi alatorvos küldött a kapitányi hivatalhoz egy pár csizmat, egy téli s egy nyári kabátot a szegény család számára.

* **A győri károsultak** javára a helybeli takarékpénztár ötven frtot adományozott.

* **A tűzörsg** ellen sok panasz merült fel az utóbbi időben. A toronyörök rendszeresen jelezték a tüzet, s akkor is más irányba. Most már szakavat tüzöröket fog a város alkalmazni. Az ebben az ügyben kiküldött bizottság javaslatait be is terjeszté a tanácshoz.

* **Házankénti gyűjtést** eszközöl a debreczeni kapitányi hivatal az epejesi protestáns tanoda javára, a városi közgyűlés határozata folytán. Ez iskola javára a tanács 200 frtot utalványozott.

* **Golyószóró puská.** A francia hadügy-miniszteriumban új fegyvert mutattak be, melyet Freiburg tábornok, ki pedig e téren tekintély, pártfogásába vett. Az új találmány neve „Golyószóró fegyver” s az az előnye, hogy egy percz alatt harminczat lehet löni vele. S vajjon ki e gyilkoló szerzám feltalálója? Egy pap.

* **Hibás az időszámításunk.** Ezt a fölfedezést tette Sattler müncheni tanár. A müncheni „Allg. Ztg.” a napokban tőle egy cikket hozott, melyben azt bizonyítja, hogy Jézus születési évét későn vették föl eddig. A nevezett tanár három herodeskorbe-i, pálmakkal ékített rézpénzzel bizonyítja be állítását Szerint a tévedés öt esztendő. Jézus Róma építése után 783. április 7-én feszítettet keresztre s 40 nappal később, 783. május 18-án fölmént a mennyekbe. Jézus nyilvános élete tehát 780. november 17. és május 18. közé esik, s mivel a 783. év zsidó szökőév volt, 13 hónappal, 2 1/2 évet, vagy pontosan számítva 2 év és 7 hónapot töltött be 780. november 17. és 783. május 18. közé három husvétii ünnepe esik, a 781., 782. és 783-ki, mely utóbbik Jézus meghalt. A 780., 781., 782. és 783. évek Róma építése után megfelelnek a keresztény időszámítás 27., 28., 29. és 30. éveinek. Ha a Róma építése utáni 749. évet vesszük föl Krisztus születése éveül, Krisztus működése a Kr. utáni 31., 32., 33., 34. évekbe esik, tehát a keresztény időszámítás öt évvel téved, vagyis most nem 1883-at, hanem 1888-at kellene írunk.

* **Tromfra tromf.** A bécsi börszen követ kezd érdekes története kering: S. bankár fia tekintélyes adósság hátrahagyásával távozott szülei köréből. Néhány nap mulva jött atyjához a villámkelet sujtó hír, hogy fia a vidéken öngyilkossá lett: a táviratban azt is megkérdezték, hogy mit csinálnak fia holttestével. „Eltemetni!” Volt a rövid felelet; és temetési költségül 150 frankot is utalványozott táviratilag. Fia — mert ő sürgönyözte a gyászírt — meglepődéssel vágta zsebre a 150 frankot és néhány nap alatt el is költötte. Szorult helyzetében következő sürgönyt küldötte atyjának: „Epen most hallom, hogy egy Ronsard nevű szélhámos halálom híret költötte és 150 frankkal becsapta atyámat. A gazember tölem is 80 frankot csalt ki. Most haza akarok térni, de a fentemlített csalt miatt 200 frankra volna szükségem.” Az atya felelete ez volt: „Kedves fiam! Én már egyszer eltemettelek, holt emberrel semmiféle öszekötésben nem akarok állani. Atyád!”

* **Szenzációs öngyilkosság** történt tegnap reggel a fővárosban. Iby Henrik, a fővárosi közmunkatanács jegyzője, agyonlőtte magát. Iby, egy körülbelül 50 esztendő férfi, már huzamosabb idő óta anyagi zavarral küzdött s egy szöval az adósságcsinálásból élt. Adósságainak összege, mint hírlik, megközelíti az ötvenezer forintot, s e feletti bubánátát nem egyszer a szesz italok által előidéztet mámorba temeté. Lakásán, a sugárút 63. sz. ház első emeletén, a foglalkások és árverések egy-mást érték. Helyzete különösen a legutóbbi napokban igen aggasztóvá vált. Ma egy ötezer forintot váltott kellett volna fedeznie. Már napokkal ezelőtt az öngyilkosság eszméjével küzdött s revolvert hordott magánál. Szegény neje, ki már egy évtized óta beteg s e hosszú idő alatt alig hagyhatta el a szobát, (gyermek a házaspárunk nincs), a férj iszonyu helyzetéről értesíté sógoronját, ki a fővárosba jött. A mult éjszakát Iby álmatlanul tölté s leveleket írt. Reggel 7 órakor hordárt hivattott s három levelet adott át neki kézbesítésre: b. Podmaniczky közmunkatanács elnöknek, Pekáry urnak s egy hölgynek, ki a József utcában lakik. A mint a leveleket a hordár elvitte, nővére a szoba üvegajtaján át észrevette, hogy Iby revolvert előveszi és fejének irányozza. A hölgy a szobába futott s kétségbeesett birkozás fejlődött ki közté és Iby köztét. Iby beteg neje a szobába jött, s a hölgyek zokogva kérték Ibyt, hogy ne kövesse el az öngyilkosságot. E szörnyű kínos jelenetek majdnem két órán át tartottak. Ekkor a hölgyek egy pillanatra a szobából távoztak s ezt a pillanatot Iby arra használta fel, hogy a revolverrel szivébe lött. Azonnal meghalt.

* **Az idény végén.** A színházi téli szezonnak virágvasárnapján van vége. Ekkor mennek fel a vidéki színházak a fővárosba, hogy a nyári szerződéseiket megújítsák vagy új szerződéseket kössenek. Igazgatók, kiknek a télen jól folyt dolguk az direktorok, kik a nyári jóllétüktől várják reményök teljesülését, mind egy centrumban találkoznak. Semmi különbség köztük, ugyanaz a borotvált arc, fénylő szemük, csakis a kabát és az óralánc nem egyforma, s mennyiben egyiknek arany óra-

lánc van, a másik pedig épen séggel nem dicsekszik semmiféle lánczaccal, hacsak a mellette lépdegelő primadonnát nem nézné valaki annak. A „Pannonia” kávéház nem füsttelen termében egész raja a törekvő tehetségeknek, hősök, drámai szendék és vigjátéki szendék, naivák és tragikák, együtt terveznek, rostálják a vidékeket, igazgatókat, közönséget, hol nagyobb a gázi és több a taps, merre vannak lelkesülőbb újságírók, kik dicsőségük híret készségebben világgá bocsátják. Nem egy sajnálja a nemzeti színház szegény közönséget, mely Ujháziak, Szigetiek, Nádaik, Halmik, Helvey Laurák, Csillagok és Nagy Imrék játékában keil gyönyörködniök, holott a nagyok és csillagok Tardos-Kedden és Szilas-Balháson tünnek fel igazán. Pár nap még s a szerződések alá lesznek írva; a vándor Othellók és Bánkok, Cordeliák és Desdemónák elfoglalják állásukat s bele nyugosznak sorsukba és remélnek tovább.

* **Színészek bálja.** A párisi operaházban szombatn este folyt le a színészek bálja, melyen az összes drámai művészek, nevezetesen pedig a művésznök rendkívül gazdag és fényes öltözékekben jelentek meg; a hölgyvilág előkelőbb része fölözörözött páholyköböl nézte a mulatságot, míg a kevésbé előkelők vígan lejtették a tánczokat. A „Rienses” hirdhet clujta. T. i. a szép és pajzán természetű színésznök társasága teljes számban képviselve volt. Természetesen a hangulat igen derült volt, sokat tánczoltak és nevettek.

Humor.

Lajcsi bácsi adott 20 krt a kis Lajcsi kának, hogy vágattassa le azt a nagy bozontos haját. A fickó visszatért, nagy bozontos hajjal, de felfodoritva.

Emiatt kérdőre vonatván, így vágta ki magát az okos piczike:

— A fodorítás csak 15 krba került; ekként takarítottam meg csak egy jó szivarra való. A felet már elveztem; ezt a jó kis csutkát szidd el te, apus; elvezz legalább te is a profitból!

Soványláby grófné a kis leányának: „Hogyan, gyermekem! hát még nem tanult meg, hogy mi az a P h a e t o n az ő s korban? Megtanulak én ré! az olyan könnyű kis kocsi-faja, Alcibiades korából.”

Egy hirhéd zsebmetszőt tetten kapva, rögtön bevitték a legközelebbi fogházba.

Egyszerre csak elkezd borzasztóan jajveszkelni:

— Az isten nevére! hát csakugyan nem nyitják ki ezt az ajtót? Vagy kinyissák azonnal, vagy rendőrrét szaladok.

A miniszter találkozik hírlapíró barátjával:

— Barátom, hallottad e az újságot? Miniszter vagyok tegnap óta!

Hírlapíró barátja csodálkozást kifejező arcczal így felel:

— Tegnap óta! S még ma is?

A mézes hét első napjaiban találkozik az új menyecske anyjával.

— Nos, leánykám! Meg vagy elégedve a férjeddal?

— Meg Csak azt nem szeretem, hogy oly a n a g y o n szeret.

— Azt még eddig az az új menyecske se mondta, aki abba halt bele, hogy a férje halálra szerette. De a férjed is unicum lehet. Hogy ti így boldogok lesztek, ha te sokalod azt, amit ő kevesel: az szent!

CSARNOK.

A KAFFER KUTYÁJA.

— Egy angol katona elbeszélése. —

Néhány évvel ezelőt lóháton tettem kirándulást a gyémántmező vidékén. Majdhogy el nem tévedtem. Bezzeg megörültem, mikor egy jómódu gazda majorjába értem. Szívesen látott s mindjárt megparancsolta cseledeknek, hogy lovatam egy fához kössék, adván elébe bőven abrakot.

— Sajnálom — mentegetőzék szegyenkeze, — hogy ezáltal istállóba nem vezethetem lovát, de ma este ön már a második vendégem. Egy csinos francia uracs tért be hozzám, ott üldegél ebédöl termemben, olyan négy lo van fogva kis kocsija elé, hogy még a kormányzó is megirigyelhetné; ezért nincs az istállóban hely az ön lovának.

A mint lovatam köllőleg elláttuk, fölki-sértem gazdám az ebédöl terembe, hol minden igazi kényelemre s jó módra vallott. Igazi kedves családhoz jutottam. Gazdám neje kellemes jelenség volt, három lánya pedig gyönyörű szépség, a legidősebb tizenhat, a legkisebb körülbelül tíz éves. Áldottam a gondviselést, hogy közéjük vezetett; de annál kevésbbé rokonszenveztem a francia vendéggel. Közécske termetű ember volt, rövid nyírt szurokfekete hajjal, barna szempillák alól szeméi sötéten villogtak, fekete bajusz s kecskeszakáll köríté széles száját s csaknem négy szegletű állát. Terméshez sehog sem illt az az élénk, könnyed modor.

Igazán jól esett, mikor megtudtam, hogy házigazdám angol eredetű. Családja tökéletesen beszélte az angol nyelvet, úgy éreztem magam köztük, mintha otthonomban lennék. Azonban ez alkalommal a francia kedveért a boérok rontott holland nyelven társalgotunk, mert a francia angolul, gazdám pedig francziál nem tudott. A mint a zömök francziát hallgattam, csodálkoztam, hogy mily jól elsa-

játította a boérok nyelvét, némi idegen kiejtés alig érzett ki beszédéből.

Azt mondta, hogy eltévedt. Megtudtuk tőle, hogy Elizabeth kikötő városban vendéglős, s most azért jár e vidéken, mert szeretné vállalatát szélesebb alapra fektetni. Mikor azt kérdeztem tőle, hogy most honnan jön s inuen hova szándékozik, úgy rémlett előttem, mintha elpirult volna. Nem is felelt rá mindjárt másra terelte a társalgást; csak úgy áradt belőle a szó; rögtön a német-francia hadjáratot hozta föl, említve, hogy Páris ostroma alkalmával ő is zászló alatt volt s aztán úgy jött Afrikába, hol már több év óta tartózkodik. A mint fölhoztuk előtte, hogy anyai idő óta mégis csak megtanulhatott volna angolul, ismét elpirult s azzal védekezett, hogy azóta mindig a boérok társaságában volt.

A vendégszobába mentünk, hol egy zongora is állott. Kérdeztem az idősebbik lánykától, ha vajjon ő szokott-e zongorázni. Némi szerény vonakodás után leült s elkezdett játszani, majd növérevel zongorázott kettőben s mondhatom kitűnően játszottak.

Gazdám kertére most én ültem a zongorához, s előkezenységből a francia vendég kedvéért a Marcellaise-t játszottam. Rárá néztem s mindjárt meglepett, hogy e nemzeti dal a francziát közönyösen hagyta; olybá vette, mintha bármi közönséges dallamot játszottam volna. Már ekkor kétkeltem ez ember őszinteségében, mert nem lehet oly francia, kit e nemzeti dal, különösen idegen földön, föl ne villanyozna.

— Ismeri ön e dalt? kérdeztem, a mint végére jutottam.

Fejével igenlőleg intett, de zavarát még sem rejtette el egészen. A társalgás néhány perczre megakadt, aztán gazdám s neje egymáshoz angolul szoltak. En pedig francziál szoltáltam meg a francziát, mire ez bámulva nézett rám, de nem felelt egy árva szóval sem.

— Francziál beszélt most ön? — kérdezte csintalanul mosolyogva a legifjabb lányka tőlem.

— Igen, kisasszony.

— Miért nem válaszol francziál ez urnak? — kérdezte aztán a francziához fordulva, szeretnők hallani, hogy mily szépen zeng a francia beszéd.

Az ember arca kiderült.

— Megfogadtam, — mondá erőltetett mosolylyal, hogy míg tökéletesen nem beszélék hollandul, egyetlen francia szót sem ejtek ki s fogadásomat nem töröm meg.

En azonban mindjárt kiláttam, hogy egyetlen szót sem ért abból, a mit hozzá intéztem. El is ment kedve a társalgástól, említé, hogy nagyon álmos, mert megtörte az ut. Ott is hagyott bennünket a faképnél, még csak jó éjszakát sem kívánt.

— Valami ravasz fickónak kell lennie, — szoltalt meg gazdám, a mint a francia kiment a szobából, — még csak sejtelmem sem lehet hogy miféle jó madár.

— Anyi bizonyos, hogy nem francia, — jegyzém meg, — arra már fogadni mernék, s előadtam gyanum biztos okait.

— En meg azt mondom, — folytá gazdám — nem is onnan jön, a honnan mondja; mindjárt észrevettem előadásából. Engem ugyan rá nem szed, mert én e tájon száz mértföldnyire is ismerek minden zeg-zugot.

— Aztán nézzék csak ezt a szekrényt, — szoltalt meg a legifjabbik lányka, — ki látta, hogy férfi ilyen szekrényt hordoz magával. Nincsen más csomagja, s aztán milyen súlyos ládika ez.

— Igazad van lányom, — mondá apja — anyi bizonyos, hogy ruhákat nem tartalmazhat, inkább pénzes láda s ugyancsak körül meg körül van pántolva, — s rámutatott a zongorán fekvő szekrényre.

— S nem vették észre? vágott közbe az asszonyág, — nekem legalább úgy tetszett, mintha nem is az előkelő boérok között, de a népsópredék között tanulta volna azt a zagyva nyelvet.

— De igen, — viszoná férje — csak hogy ügyesen tudja utánozni az idegeszerzű kiejtést.

— Azt hiszem, hogy a gyémántmező dolgorott, még pedig alsóbb rendű munkások társaságában, — folytá neje — de ugyan-csak megjárta ám, mert nem gondolta, hogy olyan emberre is találjon ezen a tájon, a ki francziál beszél. Meg vagyok győződve a felől, hogy e fickó titakozása nincs fontos ok nélkül.

E rövid párbeszéd után nyugodni térünk. Az én ágyam az ebédöl teremben volt megvetve; megkértem gazdám, hogy ne küldjön egy szobába a francziával. Az állítólagos francia korán reggel felkelt, befogta lovait s ülése alá helyezvén a szekrényt, elindult. Egy kis véna hontentot inas kísérté. Több ízben kérdezősködött az ut felől s nagyon halálkódott. Kevés várakozás után én is utra keltem.

Nemsokára ez esemény után látogatást kellett tennem egy boér családnál. A major a gyémántmezőre vezetű utól nem messze fektűt. Ott kellett töltenem az éjszakát, s hogy annál jobban teljek az idő, az egész család fent volt s beszélgettünk egyről-másról. Egyszer csak egy kis fiú beleszólt a társalgásba: „apám, beszéljen már a bácsinak valamit a kísértetről is.”

Erre aztán elbeszéltek, hogy mostanában a szomszédok halmozottan, a víz partjához közel, kísértet tanýázik. Még ugyan nem látta senki sem, de élezszer hallották keserves nyögését s a sürű eszerjésen keresztűl egyetlen ló sem merészel keresztűl hatolni.

Azert iettem volna katonaviselt legény, hogy holmi kísértettől megijedjek? Azt hittem, hogy valami ravasz kópé gunyú az a jámbor boérrakkal. Majd rácsérdektem én, gondolám s kijelentem, hogy szeretném nyakozni csipni azt a híres kísértetet.

A boérok köztudomás szerint nem valami bátor gyerekek; de ha elől megy valak, szívesen csatlakoznak hozzá. Ugy történt most is. A háziur kijelenté, hogy velem tart. Nyomban nyergelgettem. A háziur ajánkozott, hogy majd kalauzol.

Szuroksötét éj volt, még csak egyetlen csillagsugár sem ragyogott le a földre. Nem is vágtam volna neki az utnak magamban, mert nem tudtam a járást, de háziuram biztatott, hogy ő minden bokrot ismer. Aztán meg jól ilyenkor, ha a lovakra bizzuk magunkat. E is értünk szerencsésen a dombokig, hallottuk a folyó hullámainak locogását. Ekkor a hajlóbán láttuk sötétleni a sürű szerjést, a melynek hosszában keskeny út vezetett a folyóig. Alig érkezünk a szerjés szélére, irtózatos vonítás ütötte meg füleinket; úgy tetszett, mintha ez a remítően kesergő hang a föld mélyéből szállna föl.

GAZDASÁG, IPAR, KERESKEDELEM.

— **A Berettyó-hid** vasszerkezete az al lamvasutak egy vonatának sebes áthaladása folytán annyira megrongolott, hogy a tegnapi vonat már nem mert rajta áthaladni. A közlekedés egyelőre a vonatok áttolásával történik, a baj oly mérvű, hogy az egy hírtelen nem lesz elhárítható.

— **Színház.** A debreczeni színpadon nagy pénteken és nagy szombaton nem tartatik előadás. Vasárnap színre kerül „A dusgazdag paraszt” énekes szimű 3 felvonásban.

Szerkesztői posta.

— Budapest. Nagyon jól etaláltad az időt. Épen jókor jött. Mit csináltak? Boldog ünneplést mindnyájatoknak.

— **Nyiregyháza.** Kívánság szerint intézkedtem. En is óhajtom, hogy az állandó legyen. De hát ontól függ. Várom az ígért teljesítést.

— **Gáspár Imre** urnak levele érkezett szerkesztőségünkbe.

— **Földes.** Sajnálattalunkra, nem közölhetjük. Talán kitélnék abból a jó tollból hatalmas pózai dolgozat is. Ezt szívesen fogadjuk. Verset ugyanis csak akkor, de akkor csak jót közlünk.

Felelős szerkesztő: HENTALLER LAJOS
Kiadó tulajdonos: KUTASI IMRE.

1883-iki
friss töltésű szolyvai
savanyu-viz,
diszesen kiállított üvegekben
k a p h a t ó:
CSANAK JÓZSEF
fűszerkereskedésében.

Hentes üzlet.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, miszerint szentanna-utczá, 2523. sz. a. levő, évek óta fenálló hentes üzletemben naponta kapható vagy megrendelhető **friss sült zsir, vékony és vastag sós szalonna, szép paprikás szalonna, füstölt kolbász és tepertő** kicsinyben és nagyban, a legjutányosabb árszámítás mellett.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

➔ Száz kilón felüli zsir megrendelésnél az edény nem számittatik.

Tisztelettel
Szegedi Dániel,
hentes mester.

Az öltöztetés terén e hirdetés forradalmat
fog előidézni.
Több rendbeli brunni posztógyárral szemben azon kötelezettséget vállaltam magamra, hogy **egy millió értékű gyapjúkelméket** árúsítsak. Ennél fogva szabott gyári áron **öltözék-, felöltő- és nadrág-kelméket** szállítok. A következő árjegyzék állításomnak **fényes bizonyítékul szolgál.**

3.10 m. gyapjúkélme legd. mintákban egy ölt. ft.	3.85
3.10 " " " " " " " " " " " "	4.94
3.10 " " " " " " " " " " " "	5.47
3.10 " " " " " " " " " " " "	7.48

Azonkívül ajánlom dúsan felszerelt **férfi ruha-raktáromat.**
Ujdonságok: **Gambetta-felöltő** 10 frt.
Vidéki megrendelések naponta pontosan teljesítetnek. Mintagyjemények kívánatra bérmentve küldetnek.

Krausz Lipót fia ruha-és posztó-raktára
B.-Pest belv., Kigyóter.

„PHÖNIX“ biztosító társaság.

Alapított 1860-dik évben, biztosítéki alap 5.000.000 forint.

Van szerencsénk jelenteni, miszerint Debreczenben, titkárunk Fenyvessy Béla ur vezetése alatt egy kötvénykiállítási joggal felruházott

VEZÉRÜGYNÖKSÉGET

alakítottunk, melynek hatásköre

HAJDU, BIHAR, SZABOLCS, SZATMÁR, UGOCSA, MARMAROS és SZILÁGY megyékre terjed ki.

A vezérügynökség helyisége: Debreczenben, a czeglédutcai Banki-ház első emeletén van, hol is a legnagyobb készséggel nyerhet a t. közönség a

tűz-, jég- és emberélet-biztosítás

minden módozataira nézve felvilágosítást, s ösmerkedhetik meg a társaságunk által nyújtott jelentékeny előnyökkel.

Budapest, 1883. márczius hó 15-én.

A „Phönix“ biztosító társaság magyarországi vezérképviselősege.

FREY. KÁN

Gyakorlott s jó ajánlatokkal ellátott ügynökök és felügyelők alkalmazást nyerhetnek.

Érdem-érem. nemzetközi orvosi kiállítás Londonban 1881.
Három aranyérem.

Véd-MALTIM jegy.

Tömény kivonat malatazott árpa, malatazott buza és zabból.
Az egyetlen ezen három gabonaneméből összetett készítmény. Az angol, amerikai, indiai, ausztráliai, kínai stb. orvosi facultások kitüntetései által rendeltetik s a legnagyobb körházakban más malata-kivonatoknál többre becsülik.
A maltin-szó védjegyünkben foglalattik s csupán a mi készítményünkre vonatkozik Gyártásánál 150° F.-nál nagyobb hőmérsék nem használattik s ekképen minden tápláló anyag sértetlenül visszamarad. Német eljárás szerint a malata-kivonat csupán árpából készül s az mondatik, hogy a keverék 212 F. fokig hevítessék, mílsten szonban a fehérnyefelek megolvadnak és az erjény csaknem teljesen elbontatik.

A maltin készítmények sorozata:

Maltin tisztán.	Maltin bor.
„ komlóval.	„ pepsinnel és pancreatinnel.
„ masitokkal.	„ Malto Yerin.
„ marhahussal és vassal.	„ Maltin alphosphorsavas sókkal.
„ pepsinnel és pancreatinnel.	„ phosphatokkal.
„ csukamáj olajjal.	„ phosphorsavas vassal és chininnel.
„ es phosphorral.	„ Maltin phosphor, chinin, vas és strychninnel.
„ es jodfelekkel.	„ Maltin phosphorösszetételekkel
„ jodfelekkel.	„ Malto Viburnin.
„ peptonokkal.	

Észrevételek és kérdések MALTIN iránt.

Miért tart a maltin malatazott buza, zab és árpa több tápláló alkatrezt, mint a csupán árpából készült kivonat?
Mert a vegytan kimutatta, hogy zab és buza több albumin és légyen-tartalmu anyagot tartanak, mint az árpa. A gluten, mely buza-bőven van, a gabonafélék legértékesebb alkotórésze s az egyetlen növényi anyag, mely az életet tartosan fenntartani képes. A buzaiban 15-35% gluten van, más gabonákban jelentéktelen. (L. Flint: Physiology of man 25. l.) A légyen-tartalmu testek buzaiban és zabban könnyen oldhatók, mint árpában s azért a tehén-tartók drágábban fizetik az arpadarát, holott a zabból és zabból visszamaradt darat ingyen se vennék el.
A buza és zab a gabonafélék sorozatában első helyen állnak, miután az állati élet fenntartásához megkívánható elemeket aránylag mind tartalmaznak s kivált sok izom- és zsírtartó alkotórésztel bírnak.

A maltin palackokban árultatik, egy-egy palackban 8 és 16 folyékony angol uncia van, mely súly szerint 12-24 angol uncival egyezik, valamint Winchester-Quart-üvegekben is, melyek súly szerint 120 angol uncia tartanak.
Kapható a magyarhoni főraktarban EDESKUTY L-nal, Budapest, Erzsébetter 7. sz.

Hoff János-féle malata egészségi csokoládé

A HOFF JÁNOS-féle malata-csokoládé

s az idült gyomor-, illetőleg emésztési bántalom és vérszegénység

meggyógyítása.

Valódi hamisítatlan állapotban idegerősítőül a vérbajok és a lesoványodásnál orvosiilag rendeltetik a malata-csokoládé kiváltképen a sápkór és vérszegénység-nél. A legfinomabb malata-csokoládé erő itésre előnyös. — 20 év alatt 58 kitüntetésben részesítve, készítve Hoff János csász. kir. udv. szállító ur, a malata-készítmények feltalálója és készítője malata-kivonat csokoládé gyárában.

Köszönőlevél Budapestről.

Tekintetes ur! Tény, hogy 5 évvel ezelőtt meghűtöttem magamat olyannyira, hogy nemcsak orvosok, hanem mindazok, kik csak egyszer láttak, életemhez semmi reményt sem kötöttek, kénytelen voltam a Szepeességét, zord éghajlata miatt, azonnal elhagyni és az enyhébb éghajlattal bíró Budapestre kerestem a malata-kivonat készítményekben és rövid idő múlva könnyebbülést éreztem. Azóta a készítményeket rendszeresen használok és állapotom annyira javult, hogy reményem van e bajból kigyógyulni. — A midőn el nem mulaszthatom ez alkalommal a malata-készítményeket a közönségnek ajánlani, közeleze érzem magamat uraságnak köszönetemet nyilvánítani és maradok kiváló tisztelettel

Budapest, 1882. márczius 22.

Wozatka Ferencz.

FŐRAKTÁR: Debreczenben Csanak József főpiacz, továbbá Riekl József Zelmossal Gerély Fülöp, Varga Lejos, Ujházi István. — Nagyvárad: Jánky Antal. — Nyiregyháza: Korányi Imre gyógyszerésznél. Továbbá minden nagyobb gyógyszerárban.

Hoff J. féle malata-kivonat egészségi sör

A budapesti ásvány vegyészeti gyár

akácza-utca 35. szám.
ajánlja a következő czikkeket:
ROVAR POR!
svábok, oroszbogár, (bűdös-vörös) poloska, balna, mely es minden a világon létező rovar ellen, azonnal ölé hatásu.
Egy 25 deka súlyu csomag, utánvétellel 50 kr.

Fém tisztító pomádé,

fém-tisztító pasztanak is nevezve, legnagyobb fajta csomagolással együtt csak 50 kr. Utánvét mellett.

Patkány- és egér-méreg!

a legjobb, biztos hatásu, azonnal ölé szer, jóállás mellett csomagolással együtt utánvétellel: 50 kr.

Vörös tisztító por,

15 diszesen kiállított csomag 50 kr. Utánvét mellett.

Bécsi méz,

friss, 15 légmentesen elzárt csinosan kiállított csomag 50 kr. Utánvét mellett.

KERESKEDŐK százelekben részesülnek, s kívánatra az összes gyártmányaink-ról árjegyzéket küldünk.

Csavar metsző-szerszámok.

Gépeszeti szerszámok, szijjak, gummi-árúk, takaróponyvák,

GEITTNER és RAUSCH-nál

BUDAPEST,

Sugár-ut 12.

Tisztító, simító és süritő anyagok.

Igen sok beteg

kevesebbet szenvedne, ha a megfelelő gyógyszerekmindjárt kezdetben kéznél lennének. Ennélfogva az oly könyv, minő a „Dr. Airy gyógymódszere”, mely nemcsak a betegségek leírását tartalmazza, hanem egyuttal orvosiilag kipróbált és ezerszeresen jónak bizonyult házi-szereket sorol fel, minden betegre nézve a legnagyobb becsűl bir. Az említett s Richter kiadó-intézetében Lipsceben megjelent röpirat, melynek szövege számos ábrával van ellátva, Gorischek K. egyetemi könyvtárus által (Bécs, I. Istvántér, 6. sz.) 75 kr. bekküldése után bérmentve küldetik meg.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Van szerencsém a n. e. közönség becses tudomására juttatni, miszerint a napokban

raktáromat

ujjonnan a tavaszi és nyári idényre a

LEGUJABB DIVATU CZIPÓKKEL

dusan felszereltem.

Továbbá bátorodom a t. közönséget figyelmeztetni, hogy nálam ugy férfi-, mint női- és gyermek-czipók megrendelhetők, melyeknek pontos készközléséről t. vedőimet biztosíthatom. Midőn az eddig irántam tanúsított bizalomért hálás köszönetemet kifejezném, vagyok azon alázatos kéréssel, hogy méltóztassék ezt továbbra is fenntartani,

kiváló tisztelettel
Tóth Ferencz
cipész.
Rozsater, a városház alatt.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.